

DE HORIZON VAN HET MIDDEN 2

Vaak staat het mij te duur
om te ontvluchten in het azuur,
dat blauwe, dat de kou te rauw doet zijn
en van leven maakt teveel pijn.

Vraagtekens, het zijn de vraagtekens,
die kelken zijn mijn ketens
en ik verlies veel meer
dan jou, te zeer.

In het heuvelland hoor ik
ook al stik
ik door te weinig lucht,

mijn longen verlaat geen zucht;
niets te zijn dan het ik,
tot de allerlaatste snik.